

Dijous dins l'octava de Pasqua

Text de l'Evangelí (Lc 24,35-48): En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús es presentà enmig d'ells i els va dir: «Pau a vosaltres». Ells, esglaiats i plens de por, es pensaven que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu. Els esperits no tenen carn i ossos, com veieu que jo tinc». I mentre deia això els va mostrar les mans i els peus. Però com que de tanta alegria no s'ho acabaven de creure i estaven tots sorpresos, els digué: «¿Teniu aquí res per a menjar?». Llavors li van donar un tros de peix a la brasa. El prengué i se'l va menjar davant d'ells.

Després els digué: «Això és el que us vaig dir quan encara era amb vosaltres: 'Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms'». Llavors els obrí el cor perquè comprenguessin les Escripures. Els digué: «Així ho diu l'Escriptura: El Messies ha de patir i ha de ressuscitar el tercer dia d'entre els morts, i cal predicar en nom d'Ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats, començant per Jerusalem. Vosaltres en sou testimonis».

«Pau a vosaltres»

Mn. Joan Carles MONTSERRAT i Pulido
(Cerdanyola del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, el Crist ressuscitat saluda els deixebles, novament, amb el desig de la pau: «Pau a vosaltres» (Lc 24,36). Així esvaeix els temors i pressentiments que els

Apòstols han acumulat durant els dies de passió i soledat.

Ell no és un fantasma, és totalment real, però, de vegades, la por en la nostra vida va prenent cos com si fos l'única realitat. En ocasions és la falta de fe i de vida interior el que va canviant les coses: la por esdevé la realitat i Crist es desdibuixa de la nostra vida. En canvi, la presència del Crist en la vida del cristià treu els dubtes, il·lumina la nostra existència, especialment els racons que cap explicació humana pot aclarir. Sant Gregori Nacianzè ens exhorta: «Ens hauríem d'avergonyar en prescindir de la salutació de la pau, que el Senyor ens deixà quan anava a sortir del món. La pau és un nom i una cosa saborosa, que sabem que procedeix de Déu, segons digué l'Apòstol als filipencs: 'La pau de Déu'; i que és de Déu també ho mostra quan diu als d'Efes: 'Ell és la nostra pau'».

La resurrecció de Crist és el que dóna sentit a totes les vicissituds i patiments, el que ens ajuda a recobrar la calma i a asserenar-nos en les tenebres de la nostra vida. Les altres petites llums que trobem a la vida només tenen sentit en aquesta Llum.

«Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms...»: novament «els obrí el cor perquè compreguessin les Escriptures» (Lc 24,44-45), com ja ho havia fet amb els deixebles d'Emaús. També vol el Senyor obrir-nos a nosaltres el sentit de les Escriptures per a la nostra vida; desitja transformar el nostre pobre cor en un cor que sigui també ardent, com el seu: amb l'explicació de l'Escriptura i la fracció del pa, l'Eucaristia. En altres paraules: la tasca del cristià és anar veient com la seva història Ell vol convertir-la en història de salvació.